■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**key-מקרא:**

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
												נדה-שמאי
ט.		◊			!						רב פפי:	הנח מעת לעת - דרבנן.
ט.		◊			!						רב פפא:	מידי הוא טעמא - אלא משום דראשה כבד עליה ואבריה כבדין עליה, הכא נמי - ראשה ואבריה כבדין עליה.
ט.		◊		^							בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא:	ראתה ואח"כ הוכר עוברה, מהו? כיון דבעידנא דחזאי לא הוכר עוברה - מטמיא, או דלמא: כיון דסמוך לה חזאי לא מטמיא?
ט.		◊		!							א"ל:[רבי זירא]	מידי הוא טעמא - אלא משום דראשה כבד עליה ואבריה כבדין עליה, בעידנא דחזאי - אין ראשה כבד עליה ואין אבריה כבדין עליה.
ט.		◊		^							בעא מיניה ההוא סבא מר' יוחנן:	הגיע עת וסתה בימי עבורה ולא בדקה, מהו? קא מיבעיא לי אליבא דמ"ד וסתות דאורייתא. מאי כיון דוסתות דאורייתא - בעיא בדיקה, או דלמא: כיון דדמיה מסולקין, לא בעיא בדיקה?
ט.		◊		!							א"ל[ר' יוחנן] תניתוה: רבי מאיר:	אם היתה במחבא והגיע שעת וסתה ולא בדקה - טהורה, שחרדה מסלקת את הדמים.
ט.				!	■							טעמא - דאיכא חרדה, הא ליכא חרדה והגיע וסתה ולא בדקה - טמאה, אלמא: וסתות דאורייתא. וכיון דאיכא חרדה - דמיה מסולקין, ולא בעיא בדיקה הכא נמי - דמיה מסולקין, ולא בעיא בדיקה.
ט.	<	■										מניקה עד שתגמול וכו'.
ט.		◊	■	♦							ת"ר: [ר"מ]	מניקה שמת בנה בתוך עשרים וארבע חדש - הרי היא ככל הנשים, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. לפיכך, אם היתה מניקתו והולכת ארבע או חמש שנים - דיה שעתה - דברי ר"מ.
ט.		◊	■	♦							רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:	דיין שעתן כל עשרים וארבע חדש, לפיכך, אם היתה מניקתו ארבע וחמש שנים - מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה.
ט.		◊		■								כשתמצא לומר, לדברי ר"מ - דם נעכר ונעשה חלב, לדברי רבי יוסי ורבי יהודה ורבי שמעון - אבריה מתפרקין, ואין נפשה חוזרת עד עשרים וארבע חדש.
ט.				¿								לפיכך דר"מ למה לי?
ט.					!							משום לפיכך דרבי יוסי.
ט.						¿						ולפיכך דרבי יוסי למה לי?
ט.							!					מהו דתימא: רבי יוסי תרתי אית ליה - קמ"ל.
ט.		◊			■	♦					תניא נמי הכי:[ר"מ]	דם נעכר ונעשה חלב - דברי ר"מ,
ט.		◊			■	♦					רבי יוסי:	אבריה מתפרקין, ואין נפשה חוזרת עליה עד עשרים וארבע חדש.
ט.		◊		■		♦					ר' אלעאי:	מאי טעמא דר"מ - דכתיב (איוב י"ד) מי יתן טהור מטמא לא אחד.
ט.		◊			■	♦					רבנן - א"ר יוחנן:	זו שכבת זרע, שהוא - טמא, ואדם הנוצר ממנו - טהור.
ט.		◊			■	♦					ר"א:	אלו מי הנדה, שהמזה ומזין עליו - טהור,ונוגע - טמא.
ט.						¿						ומזה טהור? והכתיב: (במדבר י"ט) ומזה מי הנדה יכבס בגדיו
ט.							!					מאי מזה - נוגע.
ט.								¿				והכתיב מזה, והכתיב נוגע? ועוד, מזה - בעי כבוס, נוגע - לא בעי כבוס
ט.		◊					!					אלא: מאי מזה - נושא.
ט.								¿				וליכתוב, נושא
ט.		◊							!			קמ"ל - דעד דדרי כשיעור הזאה.
ט.										¿		הניחא למ"ד הזאה צריכה שיעור, אלא למ"ד אין צריכה שיעור, מאי איכא למימר?
ט.		◊								!		אפילו למ"ד אינה צריכה שיעור, ה"מ - אגבא דגברא, אבל במנא - בעינא שיעור
									■	!	כדתנן:	כמה יהיו במים ויהא בהן כדי הזאה כדי שיטבול ראשי גבעולין ויזה
ט.						■						והיינו דאמר שלמה (קהלת ו') אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני.

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	key-מקרא:

Talmud Navigator

		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
													נדה-שמאי	
ט.			>	■										איזו היא זקנה כל שעברו עליה שלש עונות סמוך לזקנתה
ט.					^									היכי דמי סמוך לזקנתה?
ט.				◊		!	♦						רב יהודה:	כל שחברותיה אומרות עליה זקנה היא.
ט:				◊		!	♦						רבי שמעון	כל שקורין לה אמא אמא ואינה בושה.
ט:				◊		!	♦						ר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק, חד אמר:	כל שאינה מקפדת
ט:				◊		!	♦						וחד אמר:[ר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק]	כל שאינה בושה.
ט:							^							מאי בינייהו?
ט:								!						איכא בינייהו: בושה ואינה מקפדת.
ט:					^									וכמה עונה?
ט:				◊		!							ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:	עונה בינונית, שלשים יום
ט:				◊		!							רבא אמר רב חסדא:	עשרים יום.
ט:				◊			■							ולא פליגי, מר קחשיב ימי טומאה וימי טהרה, ומר לא חשיב ימי טומאה.
ט:				◊	■								ת"ר:	זקנה שעברו עליה שלש עונות וראתה - דיה שעתה, ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה - דיה שעתה, ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה - הרי היא ככל הנשים, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. ולא שכוונה, אלא אפי' פיחתה והותירה.
ט:						¿								אפי' פיחתה, ולא מבעיא כוונה? אדרבה, כי כוונה - קבעה לה וסתה, ודיה שעתהּ
ט:							!							וכי תימא: רבנן היא, דפליגי עליה דרבי דוסא, דאמרי אשה שיש לה וסת - מטמאה מעת לעת
ט:								¿						איפכא מבעי ליה, ולימא: ולא שפיחתה והותירה, אלא אפי' כוונהּ
ט:				◊					!				תני:	לא שפיחתה והותירה אלא אפי' כוונה.
ט:				◊					!					ואיבעית אימא, ה"ק: ולא שכוונה אלא שפיחתה והותירה, אבל כוונה - קבעה לה וסת ודיה שעתה, ומני - רבי דוסא היא.
ט:			>	■									ר"א:	כל אשה שעברו עליה וכו':
ט:				◊	■		♦						תניא, אמר להם רבי אליעזר לחכמים:	מעשה בריבה אחת בהיתלו שהפסיקה שלש עונות, ובא מעשה לפני חכמים ואמרו דיה שעתה.
ט:				◊	■		♦						אמרו לו:[חכמים]	אין שעת הדחק ראיה.
ט:						^								מאי שעת הדחק?
ט:				◊			!						איכא דאמרי:	שני בצורת הוו
ט:				◊			!						איכא דאמרי:	טהרות אפיש לעבידא, וחשו רבנן להפסד דטהרות.
ט:				◊	■								ת"ר:	מעשה ועשה רבי כר' אליעזר, לאחר שנזכר אמר: כדי הוא ר' אליעזר לסמוך עליו בשעת הדחק.
ט:							^							מאי לאחר שנזכר?
ט:								!						אילימא - לאחר שנזכר דאין הלכה כר' אליעזר אלא כרבנן
ט:									¿					בשעת הדחק היכי עביד כוותיה?
ט:				◊				!						אלא - דלא איתמר הילכתא לא כמר ולא כמר, ומאי, לאחר שנזכר - לאחר שנזכר דלאו יחיד פליג עליה, אלא רבים פליגי עליה, אמר: כדי הוא ר' אליעזר לסמוך עליו בשעת הדחק.

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**key-מקרא:**

Talmud Navigator

	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	נדה-שמאי מימרא
ט:			◊	■								ת"ר:	תנוקת שלא הגיע זמנה לראות וראתה, פעם ראשונה - דיה שעתה, שניה - דיה שעתה, שלישית - הרי היא ככל הנשים, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. עברו עליה שלש עונות וראתה - דיה שעתה, ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה - דיה שעתה, ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה - הרי היא ככל הנשים, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה.
ט:			◊	■									וכשהגיע זמנה לראות, פעם ראשונה - דיה שעתה, שניה - מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה, עברו עליה שלש עונות וראתה - דיה שעתה.
ט:		>	◊	■								אמר מר:	עברו עליה שלש עונות - דיה שעתה